

még sok-sok magyar testvérünk várja a felszabadulás édes pillanatát. Mit gondoltok, kitől várják ezt? Tőlünk, tőletek! Ezért szent kötelességünk, hogy minden munkánkat, akár tanulók vagyunk, akár felnőttek, úgy végezzük el, hogy büszke legyen reánk hazánk, s egy-egy téglát hordjunk szent hazánk ujjaépítéséhez. Gyermekeim! Tőlünk, tőletek függ édes hazánk, Magyarország feltámadása! Ne csak mondjátok azt, Hiszek Magyarország feltámadásában, hanem akarjátok is azt, tegyetek is meg érte minden, mert a ti életetek lesz jobb általa, ha visszaszerezzük mindazt, ami egy évezreden át a mienk volt s mienk lesz újra! Nektek jut ezzel nagyobb kenyér, ti lesztek általa boldogabb magyarok!

Ezekkel a gondolatokkal nyitom meg az 1939—40 iskolai évet s bízom abban, hogy amikre felhívtam itt figyelmeteket, lelketekbe vésitek, s mindig úgy végzitek kötelességeiteket, ahogy az igaz magyar gyermekekhez illik, ahogy azt a feltámadás katonáitól minden magyar elvárhatja!

Álmodtam az éjjel . . .

*Álmodtam az éjjel egy gyönyörű álmot:
A nagy Turul madár valósággá váltott!
Uj, szebb jövőt jósolt a magyar nemzetnek,
És biztatást küldött csüggedő lelkeknek.*

*S miként Árpád apánk idejében tette,
Hős honvédeinket előre vezette.
A seregek élén ki jár oly délcegen?
Jó Kormányzó Urunk, aki ottan megyen.*

*Körülmasiroztak az ősi szép hazán,
Magyar zászló lengett a Kárpátok ormán.
Bátran meneteltek, mindig csak előre!
Bizva igazukba' s Hadur hitébe'!*

*És a Turul madár felszállott a légbe,
Kiterjesztett szárnya messze földet ért be,
Betakarta vele régi határunkat,
Szent Istvántól szerzett régi országunkat.*

*Óh édes Istenem áldott legyél, áldott,
Váltsd valóra nekünk e gyönyörű álmot,
Minden magyar ember szívéből ez árad:
Bizzunk az Istenben — s a magyar feltámad!*

Czvikker Gyula tanuló.